

Wilhelminastraat 18

goed herkenbaar zijn. Als je goed kijkt lijkt daar zelfs een soort van gevelsteen te zijn aangebracht boven de twee zolderraampjes. Afgebeeld is een geodriehoek en een passer. Deze instrumenten verwijzen zeer waarschijnlijk naar de architect Wolbers die hier in 1891 woonde.

Voor de Stichting Geveltekens Vereniging Haarlem (SGVH) is ook het geveltableau op de begane grond links naast de voordeur interessant. Het tableau is gemaakt door Bea Peters (Ceramic + Design) uit Haarlem.

Je ziet op de twaalf tegels een voorstelling van een landschapje met veel water en vissen onder een wolkenlucht. Rechts is een wereldbol opgenomen en links onderin een cirkel met daarin de letter **g**.

Die letter **g** verwijst naar de naam Geuzenbroek. Van het Tandtechnisch Laboratorium Geuzenbroek verderop in de Wilhelminastraat 65. Geuzenbroek is één van de vele bewoners van het huis geweest. Zo heeft hier een modevakschool gezeten, een verslavingskliniek, kon je er leerlingen inschrijven voor de fröbelschool van de Vereeniging Wilhelmina, zat er een corsetmaakster, een architect en begin 1900 ook tandarts Schutte die ook min vermogenden hielp. Bij deze tandarts zal Geuzenbroek zijn begonnen. In 1920 toen de tandarts vertrok begon Geuzenbroek voor zichzelf. In de oorlog verhuisde hij naar de Wilhelminastraat 18 en is waarschijnlijk op het tableau de **g** aangebracht. Jammer is dat later een brievenbus middenin het tableau is aangebracht.

Tegeltableau

De Wilhelminastraat is onverwacht breed. Zo in het centrum van Haarlem zijn smalle straatjes meer gebruikelijk. Dat brede is danken aan het feit dat hier tot in het midden van de 19de eeuw de Westelijke stadsgracht lag. Deze is toen samen met andere stadsgrachten gedempt. De langs de gracht gelegen oude stadsmuren verdwenen om ruimte te maken voor de groeiende Haarlemse bevolking. Dit deel van de Vijfhoek werd vrijwel geheel opnieuw ingericht en kregen de straten een naam naar een lid van het Koninklijk huis. De meeste huizen dateren dan ook van het einde van de 19de eeuw. Door hun grootte weerspiegelen ze de toename van de economie. Men durfde weer iets en kon zich het veroorloven.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, toen de bezetter het verbod om straatnamen gebruiken die verwezen naar levende leden van het Koninklijk huis, kreeg de straat de naam: Schouwburgstraat. Meteen na de oorlog kwam de oude naam weer in gebruik.

Het huis op nummer 18 is groot en heeft neo renaissance - chaletachtige kenmerken die vooral bij het dak

Bron: Wikipedia (CC-BY-SA Licentie)
Noord Hollands Archief